

ההפתעה של לבנה

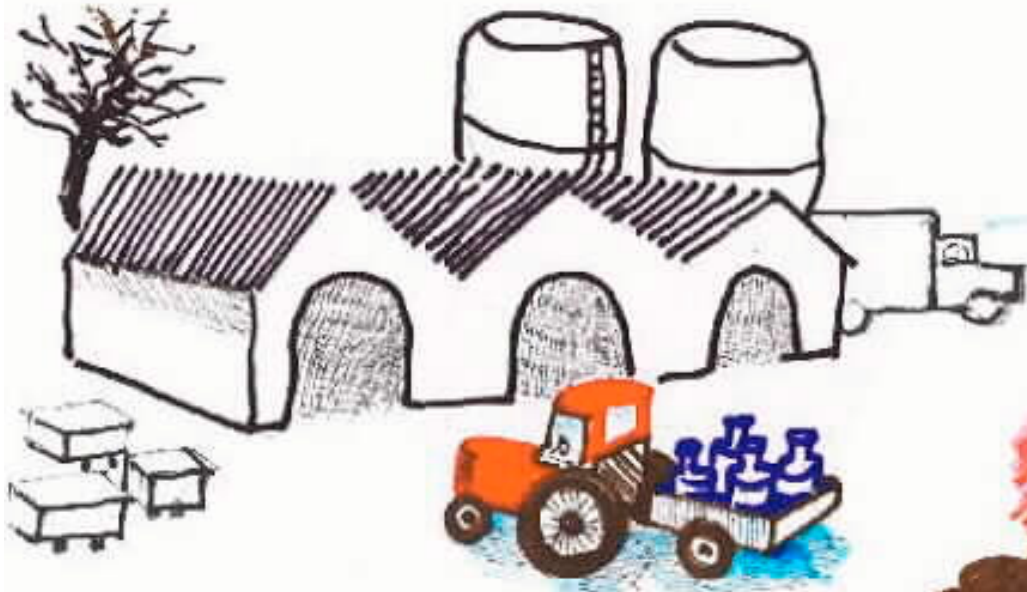
אקסטיאן ג'אוד

למוריס, איכר עני מאזור גייר, היו
שלוש פרות: אחת שחורה, אחת
חומה ואחת לבנה. כך הן גם
נקראו: שחורה, חומה ולבנה.
כל בוקר יצא מוריס עם הפרות שלו
למרעה המרוחק קילומטרים
אחדים מביתו.

הוא רכב על האופניים שלו, כששחורה, חומה ולבנה הלכו לפניו באיטיות
תוך נפנוף זנבותיהן.

שלוש פרות זה לא עושר רב,
וכשמוריס עבר ליד החווה הגדולה של
מר לאוי, ראש הכפר, בעל עדר פרות
גדול, חשב תמיד כמה טוב לו, לראש
הכפר!
כל הפרות האלה נותנות הרבה חלב.

את החמאה מחלב הפרות עשו
במחלבה קואופרטיבית. כל
האיכרים הביאו את החלב
למחלבה. חמאה נמכרה במחיר
גבוה יותר מאשר החלב.
מוריס לא הרוויח כסף רב
מהחלב של פרות שלו. חבל.
אילו היו לו יותר פרות היה יכול
לעשות כסף רב יותר.

ומהחלב הזה אפשר גם
לעשות הרבה חמאה והרבה
כסף!

בערב מוריס בא למרעה כדי להחזיר אותן לרפת, לחליבת לילה. אחר כך הוא שפך את החלב שלהן לכדים גדולים, חיבר עגלה קטנה לאופניים שלו, העמיס את הכדים על העגלה והוביל אותם למחלבה. זו הייתה עבודה קשה, וגם לא הביאה לו הרבה כסף.

מוריס לא נשאר, בדרך כלל, יחד עם פרותיו במרעה. הוא יצא לעבודתו בשדה. הוא הכין גדר סביב המרעה כדי שהפרות לא תברחנה. אבל הן גם לא רצו לברוח. הדשא במרעה היה ירוק ועסיסי והן גם אהבו מאוד את מוריס.

הוא החליט להשאיר אותה ברפת ולא להוביל למרעה יחד עם חומה ושחורה. חבל! הערב יהיה לו פחות חלב מאשר כרגיל, אבל אם לבנה עייפה, הוא העדיף לתת לה לנוח ברפת.

הוא נהג כמו כל יום, אבל הפעם היו לו רק שתי פרות, וכשעבר מול הרפת של ראש הכפר נראה היה לו שכל הפרות שם לועגות לו.

הוא היה עצוב מאוד כאשר רכב על אופניו באותו היום.

בוקר אחד הרגיש מוריס שלבנה נראית עייפה כמוהו. היא שכבה במקום לעמוד ונראה היה כאילו היא מודאגת.

כמו באחרות. טוב כך, כי יהיה לו יותר חלב! הוא חלב קודם את הפרות שהיו במרעה ורק אחר כך ניגש לחלוב את לבנה.

ואיזו הפתעה!
לא חלב יצא מעטיניה של לבנה, אלא חמאה! כל אותו היום לבנה עבדה כדי לשפר את מצבו הכלכלי של מוריס.

אך כשהחזיר את חומה ושחורה לרפת הייתה לו הפתעה נעימה. לבנה עמדה על רגליה ונראה היה שהיא בריאה וערה, עם עטינים מלאי חלב, כאילו אכלה דשא טרי במרעה. הוא גם הרגיש שהיא מביטה עליו בעין לועגת. אפשר היה לחשוב שעשתה תעלול כלשהו. על כן החליט מוריס לנהוג בה

אבל הנס שהתרחש ברפת של
מוריס לא חזר על עצמו לעולם.
אם מוריס לא טיפל יותר בלבנה
היא לא עשתה יותר חמאה!

סוף

היא מצאה דרך ליצר חמאה ישירות.
לא צריך היה יותר לרוץ למחלבה, וגם
כסף רב יותר נשאר למוריס.
הוא מוכן היה לחבק אותה. מרדיו
ומטלוויזיה באו לראיין את מוריס.
הציעו לו סכומי כסף אדירים עבור
לבנה. הוא לא יכול היה לסרב ובעצב
רב נפרד ממנה.